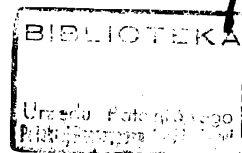

6 października 1932 r.

A 63b 49/08

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 16457.

Kl. ~~77~~a 20.

77a 49/08

Charles Fritsch
(Paryż, Francja).

**Oprawa do rękojeści, zwłaszcza do rękojeści rakiety tenisowych, kijów golfowych
i innych artykułów sportowych lub zabawek.**

Zgłoszono 25 czerwca 1930 r.

Udzielono 30 maja 1932 r.

Pierwszeństwo: 4 lipca 1929 r. dla zastrz. I (Francja).

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest oprawa do rękojeści rakiety tenisowych, wykonana z materiału dającego się formować, wycinać lub toczyć, który zastępuje dwa kawałki skóry umieszczane zwykle na końcach rękojeści rakiety lub podobnych przedmiotów, a mianowicie przytwierdzoną gwoździkami osłonę skórzaną oraz podstawkę ze znakiem fabrykanta. Oprawa ta ma postać czarki o brzegach nieco odchylonych do wewnątrz i dnie lekko wypukłym, co ma na celu nadanie jej pewnej elastyczności, zapewniającej lepsze zaciśnięcie rękojeści po włożeniu jej do oprawy. Oprawa ta tworzy przytem na końcu rękojeści niewielki występ stożkowy, który zapobiega ze-

ślizgiwaniu się ręki, i może być zaopatrzona w różnego rodzaju ozdoby, np. może być malowana, żłobkowana, kratkowana i t. d.

Na rysunku przedstawiony jest przykład wykonania wynalazku; fig. 1 przedstawia przekrój oprawy przed nałożeniem jej na rękojeść np. rakiety, a fig. 2 — ten sam przekrój po nałożeniu na rękojeść; fig. 3 do 9 uwiadcniają poszczególne przykłady wykonania oprawy.

Oprawa lub mankiet 1, będąca przedmiotem niniejszego wynalazku, wykonana jest z materiału plastycznego o względnej sprężystości, zaopatrzonego ewentualnie w metalowe uzbrojenie, które mu nadaje większą wytrzymałość. Oprawę otrzymuje

się przez odlanie, wytoczenie lub wycinanie; tworzy ona rodzaj czarki 2, w którą zagłębia się rękojeść 3 rakiety (fig. 1 i 2).

W celu lepszego zaciśnięcia oprawy na rękojeści nadaje się dnu oprawy przeważnie kształt wypukły tak, aby brzegi 4 były trochę cofnięte do wnętrza (fig. 1).

Podczas wkładania rękojeści 3 do oprawy 1 brzegi jej 4 zostają rozchylone nazewnątrz i przez ten ruch wyprostowują dno oprawy, które tworzy wówczas prawie zupełnie płaską podstawę (fig. 2), zachowując jednak lekką wypukłość brzegów.

Ze względu na trwalsze ustalenie oprawy na rękojeści powierzchnię wewnętrzną oprawy zaopatruje się przeważnie w jeden lub kilka występów pierścieniowych 6 o przekroju trójkątnym, trapezowym lub kwadratowym, które wchodzi w jeden lub kilka rowków 7, wyciętych na rękojeści (fig. 5).

Występ ustalający może być umieszczony na brzegu 4 oprawy i tworzyć w ten sposób pierścień 6' wchodzący w rowek 7' rękojeści (fig. 8), przyczem pierścieniowi temu korzystnem jest nadać przy pomocy wewnętrznej wkładki większą twardość. Występy (jeden lub kilka) ustalające mogą w danym razie posiadać przerwy i tworzyć wskutek tego zamknięcie bagnetowe.

Inny sposób ustalenia oprawy może polegać na wyźłobieniu na rękojeści (fig. 7) jednego lub kilku spiralnych rowków 5, przyczem również wewnętrzna powierzchnia oprawy może być zaopatrzona w jeden lub kilka odpowiednich występów spiralnych.

Jeżeli chodzi o dostęp do końca rękojeści (np. w celu uregulowania śruby lub innego regulatora), może być w dnie 1'' oprawy 1' wykonany otwór z przymocowaniem wieczkiem 1''', jak na fig. 6, lub bez niego.

Rozumię się zresztą samo przez się, że w celu lepszego umocowania oprawki można się posługiwać wszelkimi używanymi

do tego celu środkami, jak np. sklejeniem, gwoździami i t. d., przyczem materiał plastyczny, z którego wykonana jest oprawka, powinien w razie uprzedniego rozgrzania dać się przykleić do oprawki bez pośrednictwa innego materiału.

Oprawa może być odejmowana (fig. 9) i umożliwiać np. schowanie puszkę do pudrowania 10, laseczki szminki i tym podobnych przedmiotów. Poza tem na dnie wytworzonego w ten sposób schowka może być umieszczone lustro 11.

W tym wypadku możnaby oprawę przymocować do rękojeści 3 zapomocą łapek 8 wpuszczonych najlepiej we wręby wykonane w rękojeści, z których to łapek jedna, odejmowana, przymocowana jest np. zapomocą guzika zaciskowego 9.

Oprawa wykonana z jakiegokolwiek odpowiedniego materiału może oczywiście posiadać rozmaity kształt zewnętrzny i być gładka lub żłobkowana, jak to uwidoczniło na fig. 3 i 4. Zabarwienie oprawki, jak zresztą wszelkie jej ozdoby mogą być zupełnie dowolne. Wysokość bocznego płaszcza oprawy może się zmieniać zależnie od potrzeby, przyczem, jeśli chodzi o rękojeść rakiety, może sięgać nawet do jej rdzenia. Wynalazek nie ogranicza się zresztą do opisanych postaci wykonania lecz można wprowadzać w nim wszelkie zmiany nie naruszające zasady wynalazku.

Wynalazek daje się zastosować do rękojeści wszelkich artykułów sportowych (np. kijów golfowych), zabawek i wogóle we wszystkich wypadkach, w których użycie go byłoby pożyteczne lub korzystne.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Oprawa do rękojeści, zwłaszcza do rękojeści raket tenisowych, kijów golfowych i innych artykułów sportowych lub zabawek, znamienna tem, że dno jej jest nieco wypukłe, zaś brzegi płaszcza boczne-

go nieco odchylone do wewnątrz, przyczem powierzchnia wewnętrzna tego płaszcza posiada jedną lub kilka wypukłości, wchodzących w jeden lub kilka odpowiadających im żłobków wykonanych na rękojeści, wskutek czego po wprowadzeniu rękojeści do oprawy boki jej rozchylają się, powodując wyprostowanie dna, przyczem zapewnione zostaje mocne lecz elastyczne zaciśnięcie płaszcza na rękojeści, wypukłości zaś wprowadzone do żłobków zapobiegają wyrwaniu oprawy z rękojeści.

2. Oprawa według zastrz. 1, znamieną tem, że występ, służący do zamocowywania oprawy na rękojeści, jest wykonany

na brzegu oprawy i tworzy pierścień, twardszy od pozostałej oprawy.

3. Oprawa według zastrz. 1 i 2, znamieną tem, że występy do zamocowywania oprawy na rękojeści są przerywane, w celu bagnetowego osadzenia rękojeści.

4. Oprawa według zastrz. 1—3, znamieną tem, że na rękojeści znajduje się spiralna brózda, w którą wchodzi spiralny występ, wykonany na wewnętrznej powierzchni oprawy.

Charles Fritsch.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

